

[Lilli Gyldenkilde]

hvor der spændes ben for unge, der gerne vil bruge arbejdsløshedssituationen til noget fornuftigt. Tager de unge til f. eks. udlandet for at prøve lykken dér – det kan være på u-landsarbejde el. lign. – og fagforeningen og A-kassen holdes ved lige, står de i den situation, når de kommer hjem, at de ikke kan modtage understøttelse, før de har haft 5 ugers arbejde. Og hvem kan skaffe dem det? Jeg vil egentlig godt høre ministeren, om ikke der hurtigt bør ske nogle ændringer på de områder.

Når jeg nævner de ting, er det, fordi jeg finder det helt usandsynligt, at vi fremover vil kunne få arbejde alle sammen 40 timer ugentlig, og da vi nu er ved vejs ende med overenskomstforhandlingerne, eller næsten da, og må se i øjnene, at de faglige ledere og Dansk Arbejdsgiverforening ikke har fået taget hul på arbejdstidsnedsættelsen, hvilket jeg i øvrigt kan beklage, bliver det nødvendigt ikke blot at lappe på ledigheden som beskrevet i redegørelsen, men også at få ryddet op i lovgivningen dér, hvor den blokerer for, at de ledige kan bruge sig selv fornuftigt.

Er redegørelsen her så et udtryk for, at nu skal der tages fat? Nej, desværre. Målsætningen er den EF'ske: man skal sikre en tilstrækkelig kvalificeret og veluddannet arbejdsstyrke samt fastholde eller udvide beskæftigelsen i den private sektor, og kun i det omfang det ikke lader sig gøre, skal man lade det offentlige indgå i den direkte beskæftigelsesfremmende sektor.

Det er den filosofi, man har lavet krisepolitik på under hele krisen. Den filosofi ved vi gavner ikke meget. Der var en klog mand, der engang sagde, at vi i dette land har flere til at passe på vores penge, end vi har til at passe på vores børn. Den ovennævnte filosofi indebærer, at det er bedre at bygge bankfilialer på hvert et gadehjørne, end det er at bygge daginstitutioner. Enhver må kunne indse, at der er noget galt med den filosofi.

Hvad er det, der forhindrer, at vi får byggeriet i gang? Hvorfor får vi ikke det antal almennyttige boliger, der vitterlig mangler? Enhver, der i dag læser aviser, vil kunne se det stigende antal tvangsauktioner næsten daglig. De mennesker – og mange, der ikke er nået til tvangsauktionen endnu – står allerede i kø. De mangler boliger, de har råd til at bo i.

Der mangler så mange plejehjem, at hospitalerne, hvor de gamle må ligge, til de kan komme på plejehjem, har ventelister, der er alenlange, og både personalet, de gamle og de pårørende har det rigtig skidt. Når jeg nævner disse ting, er det, fordi der i redegørelsen ikke står et eneste ord om tiltag på bygge- og anlægsområdet.

I øvrigt skal jeg da heller ikke undlade at sige, at bygge- og anlægsområdet for kommunernes vedkommende er faldet så meget, at en opgørelse i *Entreprenørbladet* viser, at det drejer sig om ca. 4 mia kr. for 1981. Her ser vi følgerne af de sparerammer, som kommunerne er blevet pålagt. Dette virker grotesk, når samme kommuner nu skal ud og lede med lys og lygte for at sætte beskæftigelse i gang. Jeg skal her ikke undlade at pege på den skade, de borgerlige folketingsmedlemmer har påført beskæftigelsen i og med, at de forhindrede bolig- og byfornyelsesloven i at blive sat i gang.

SF noterer som noget positivt, at der gøres en indsats for at skaffe flere EFG-pladser, basispladser, og ligeledes at der skaffes en udbygning af skolekapaciteten på lærlingeområdet, men vi vil godt påpege, at vi anser det for lidt utilstrækkeligt. Hvorfor stilles der egentlig ikke krav til private virksomheder i lighed med det, der nu påtænkes i den offentlige sektor, krav om, at de skal stille lærlinge- og praktikpladser til rådighed? F. eks. giver vi egnsudviklingsstøtte. Hvorfor ikke stille kravet dér, når man giver støtten? Ligeledes gives der generel erhvervsstøtte. Derfor er det rimeligt, at det private erhvervsliv tager deres del af disse opgaver.

SF anser det for et lille fremskridt, at der sker en udvidelse af specialarbejderuddannelserne, omskolingen og efteruddannelserne. Jeg kan ikke umiddelbart se, om udvidelsen på de 15 pct. kan dække efterspørgslen på disse kurser, men det får vi vel mulighed for at undersøge nærmere i udvalget. Når dette siges, er det, fordi jeg ved, at der allerede står 15.000 på ventelister for at komme ind på disse kurser.

Jeg vil spørge, hvorfor der ikke har været noget med i redegørelsen om sundhedsområdet. Vi mangler sygeplejersker, vi mangler hjemmehjælpere, vi mangler sygehjælpere. Ikke et ord er med om det.

Jeg skal sige et par ord om jobtilbudsordningen. Principielt anser vi det i SF for vig-